

[Arbejdsministeren]

Med lovforslaget vil den særlige beskæftigelsesindsats entydigt blive overdraget til amter og kommuner, og arbejdsformidlingens opgaver og godkendelsesprocedurer vil ophøre.

Med ændringen af arbejdstilbudsloven pr. 1. januar 1989 er der givet øget mulighed for uddannelse og iværksættelse af egen virksomhed. Initiativer på dette område er knyttet til forliget med Socialdemokratiet frem til og med 1992, herunder beløbsrammen på 1,2 mia. kr. til den særlige uddannelsesmæssige indsats.

Hermed er der gennemført en række forbedringer på det uddannelsesmæssige område, f.eks. ret for ledige, der er særligt udsatte, såvel forsikrede som ikkeforsikrede, til et inspirationskursus efter 3 måneders ledighed med det formål at opstille en handlingsplan for den ledige. I første halvår af 1989 har 4.565 personer gennemgået et inspirationskursus. I 1989 er der planlagt 15.000 kursuspladser og fra sommeren 1990 25.000.

Desuden indføres ret til uddannelsesydelse pr. 1. januar 1990 før første arbejdstilbud for ledige over 25 år uden en kompetencegivende uddannelse og endvidere ret til uddannelsesstilbud eller som hidtil uddannelse med uddannelsesydelse efter første arbejdstilbud. Uddannelsesstilbudene skal være arbejdsmarkedsrettede og vil typisk være af 3-6 måneders varighed. Unge under 25 år har ret til uddannelsesydelse til alle uddannelser mod tidligere kun til særligt godkendte uddannelser. Hertil kommer ret til gentagne arbejdstilbud for folk over 50 år, ret til andet arbejdstilbud ved gennemførelse af uddannelsesstilbud i 3 måneder eller deltagelse i uddannelse i 6 måneder efter et konkret skøn og ret for alle ledige til iværksættedydelse efter 5 måneders ledighed.

Som led i en smidig administration af ordningen vil der pr. 1. januar 1990 ske en udlægning til regionerne, der vil få en forholdsmæssig andel af midlerne at råde over ved køb af uddannelser til ledige. Der er grund til at nære forventninger om, at udbudet af og efterspørgslen efter uddannelsesaktiviteter herved kan koordineres på en måde, der i højere grad vil tilfredsstille ønskerne i lokalsamfundet. Der er herved også skabt bedre mulighed for at etablere uddannelsesstilbud på tværs af forskellige uddannelsessektorer.

Til alle disse initiativer kommer endvidere de særlige uddannelsesinitiativer inden for AMU-

området. Her er der tale om de erhvervsintroducerende kurser, som gennemføres enten som erhvervsforberedende vejledningskurser eller som uddannelsesforberedende kurser. På finansloven for 1989 er der afsat godt 143 mio. kr. til disse aktiviteter, og niveauet forventes i 1990 fastholdt på 143,9 mio. kr.

De længerevarende arbejdsmarkedsuddannelser, der inden for branchen betegnes som LAMU-kurser, fortsætter også efter ATB-revisionen og er en integreret del heraf. Der er afsat 45 mio. kr. på LAMU-bevillingen i 1989.

Endelig er der i 1989 46 mio. kr. på flygtningebevillingen til særlige AMU-uddannelser for flygtninge, og i 1988 blev der igangsat forsøg med 1-årige arbejdsmarkedsuddannelser for kvinder. Forsøget strækker sig ind i 1991, og ca. 300 kvinder forventes at deltage. I 1989 deltager 130 kvinder.

Endelig er der også tale om, at ledige har adgang til specialarbejderuddannelserne og efteruddannelsen af faglærte. Jeg kan oplyse, at i 1989 har 32.515 ledige kursister påbegyndt specialarbejderuddannelser, og godt og vel 25.000 har påbegyndt efteruddannelse.

Alt i alt er der samlet tale om en ganske betragtelig indsats for at få arbejdsløse i arbejde eller uddannelse, således at passivydelse, dagpenge og bistandshjælp, kan blive brugt aktivt. Der er for øjeblikket næppe behov for yderligere initiativer af denne karakter inden for Arbejdsministeriets område, og det er der i alt fald heller ikke planer om. Det, vi skal satse på, er i Folketinget at opnå flertal for en samlet økonomisk politik, som kan give danske erhvervsvirksomheder den optimisme og tro på fremtiden, som også undervisningsministeren omtalte for et øjeblik siden.

Aage Frandsen (SF):

Jeg vil godt takke de to ministre for deres svar og også kvittere for, at der er foretaget en række initiativer i deres regi. Men set i forhold til de 270.000 arbejdsløse er svarene ikke opmuntrende og specielt ikke, når man understreger, at der altså heller ikke vil blive gjort mere i den retning, og henviser til, at det er den samlede økonomiske politik, der skal løse problemerne.

Der tales ofte med bekymring om Danmarks konkurrenceevne, og der tales også ofte om det urimelige i, at der er flaskehalse på arbejdsmar-